

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 26-07-09

Col.lecta:	208,02
Caixetes ciris	39,56
Caixetes:	43,92
Caixetes Càritas:	33,90
Col.lecta pel menjador dissabte dia 25	285,00

LECTURES DIUMENGE

del 9 d'agost

Diumenge 19 durant l'any

1ª lectura: 1 R 19, 4-8; 2ª lectura: Ef 4, 30. .5, 2 ; Evangelí : Jo. 6, 31-51

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Paquita Martínez i Márquez, de 82 anys.

LA 1ª COMUNIÓ

Aquests any coincidint amb què hem obert el menjador de Càritas, alguns nois i noies que han fet la seva 1ª Comunió han decidit que els regals que els podessin fer anirien destinats al menjador de Càritas. Així mateix també, el passat dissabte coincidint amb una primera comunió ens van demanar si podia proposar que la col.lecta fos pel menjador. També algun altre noi que ha participat aquest any de l'eucaristia cada diumenge, també, de tant en tant, aportava unes monedes que havia estalviat. Això són alguns casos que sabem, segur que n'hi ha d'altres que ens són desconeguts però que no vol dir que no siguin d'agrair i que aquests nois i noies, ajudats pels pares, saben donar respostes a situacions d'avui.

UN RECORD

M.Rosa Matas, de Tordera, i voluntària del menjador de Càritas i que participava també a les nostres eucaristies de les 12, dimarts passat va tenir un accident de cotxe mortal. Tinguem un record i una pregària per ella.

ECONOMIA

Saldo juny 1.279,40

Entrades

Caixetes	150,10
Ciris	212,66
Col.lectes	750,24
Interessos	0,07
total entrades	1.113,07 1.113,07

Sortides

IRPF	0,01
Llum	205,69
Full Informatiu	50,00
Full dominical	71,25
Comissió bancs	6,20
Telèfon	70,40
Desplaçament	30,00
Material oficina	49,65
Neteja	109,43
Aula Informàtica	45,95
Total sortides	638,58.. 638,58

Romanent juliol 1.753,89

Pendent

Germanor07 i 08 4.939,49

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27

<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>

e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

2 d'agost del 2009, 18 durant l'any / any B Núm. 286

Mestre, quan heu vingut?

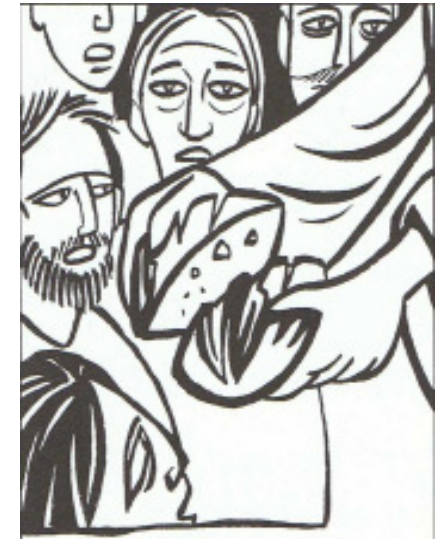
Molts cops sentim Jesús lluny, ens sembla que ens ha deixat a l'estacada, que s'ha tornat sord i mut, no obstant malgrat el desencís ens trobem amb ell. Tenim la sensació de que ha arribat, no sabem com ni exactament quan.

Ell sempre havia estat al nostre costat, però nosaltres l'havíem perdut de vista, Déu Pare està en nosaltres i nosaltres estem en ell, però com que no el sentim parlar acabem oblidant la seva presència.

La Mare Déu ens té en ella tant com una mare que sent el fill tirar cocs dins seu. Però ens creiem fora i ens distraiem, les coses, els afers de la vida fan un vel que l'oculta.

Malgrat tot, que bo seria, per nosaltres, adonar-nos que trobem el Pare del cel, la Mare amor diví a faltar! Perquè és quan sentiríem realment la seva acció amorosa en nosaltres i per nosaltres.

No cal buscar-lo, el tenim ficat fins al moll de l'os, com l'infant ocupat a conèixer la vida, a descobrir el món, no es recorda de la mare, però en el seu inconscient sap que en qualsevol moment es pot refugiar entre els seus braços-.

La gent, sabia on anar a buscar Jesús. Nosaltres també sabem on Jesús està i on el trobarem, en la germana, en el germà que ens necessita per consolar-lo, per ajudar-lo, per servir-lo, per estimar-lo

Però tenim un altre lloc on trobar-lo, l'eucaristia. L'eucaristia és, al meu entendre, l'alfa i l'omega de l'espiritualitat cristiana. Al meu parer qualsevol trobada en la oració, hauria d'acabar en una comunió.

P. G.

Lectura del l'Èxode 16, 24. 12-15

En aquells dies, en el desert tota la comunitat va murmurar contra Moisès i Aaron. Els israelites els deien: —Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir al país d'Egipte, quan ens assèiem vora les olles de carn i menjàvem pa fins a saciar-nos! Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot el poble mori de fam. El Senyor va dir a Moisès: Jo us faré ploure pa des del cel. Que el poble surti cada dia a recollir la ració necessària per a aquell dia. Així els posaré a prova i veuré si obren o no d'acord amb això que els mano.

He sentit les murmuracions dels israelites. Vés a dir-los: «Al vespre menjareu carn, i al matí us saciareu de pa. Així sabreu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu.» Aquell mateix vespre va arribar un vol de guatlles que cobrí el campament, i al matí, al voltant del campament, hi havia una capa de rosada. Quan s'esvaí la capa de rosada, damunt el desert va quedar-hi una capa granulada, fina com el gebre. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: « Man hu? » (que vol dir: «Què és això?»), perquè no sabien què era. Moisès els va dir: —Això és el pa que el Senyor us dóna per aliment.

Salm responsorial 78

El que vam sentir i aprendre, / el que els pares ens van contar, / no ho amagarem als nostres fills, / i ells ho contaran als qui vindran: / són les gestes glorioses del Senyor.

Però llavors donà ordres als núvols / i obrí els batents del cel, / perquè plogués damunt d'ells l'aliment del manà, el do del seu blat celestial.

Els homes van menjar el pa dels àngels, / les provisions abundants que els enviava. / Els introduí en el seu clos sagrat, / a la muntanya que el seu braç els conquerí.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes Ef 4, 17. 20-34

Germans, Us dic, doncs, i us urgeixo pel Senyor que no visqueu més com viuen els pagans, que es guien per raonaments sense valor. Però vosaltres, no és pas això el que heu après del Crist, si és que realment heu escoltat el seu anunci i heu estat instruïts per ell. Així, doncs, segons la veritat que ve de Jesús, renunciieu al vostre comportament passat i despulleu-vos de l'home vell que es va destruït rere els desigs seductors; renoveu espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan Jo. 6, 24-35

En aquell temps, quan la gent s'adonà que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, van pujar a les barques i se n'anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús. Així que el trobaren a l'altra banda del llac, li van preguntar: —Rabí, quan has arribat? Jesús prengué la paraula i els digué: —Us ho ben asseguro: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats. Però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna. I el Fill de l'home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l'ha acreditat amb el seu segell. Ells li preguntaren: — Com hem d'actuar per a fer les obres de Déu? Jesús els respongué: —L'obra que Déu vol és

aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat. Li replicaren: —I tu, quin senyal prodigiós realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Esclusiva: Els donà pa del cel per aliment. Llavors Jesús els respongué: —Us ho ben asseguro: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dóna l'autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida al món. Ells li demanen: —Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest. Jesús els diu: —Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set.

Salmo responsorial 78

Lo que hemos oído y sabemos / y nuestros padres nos contaron, / no lo ocultaremos a nuestros hijos. / Con las generaciones futuras alabaremos al Señor,

Sin embargo, Dios dio órdenes a las nubes / y abrió las puertas del cielo; / hizo llover sobre su pueblo el maná, / trigo del cielo, para que comieran!

¡El hombre comió pan de ángeles! / ¡Dios les dio comida en abundancia! Los introdujo en la montaña / que El conquistó.

Carta d'un pare al seu fill (II)

(continua) ...Quan en algún moment perdi la memoria o el fil a la nostra conversa, dóna'm el temps necessari per a recordar.

I si no puc fer-ho no et posis nerviós, segurament el més important, no era la meva conversa i l'únic que volia era estar amb tu i que m'escoltessis.

Si alguna vegada no vull menjar, no m'insisteixis, sé el que puc menjar i tamé el que no puc, i comprèn que amb el temps, ja no tinc dents per mossegar ni sabors per sentir.

Quan les meves cames cansades de tan caminar em fallin, i no pugui caminar, dóna'm la teva mà amiga, de la mateixa manera que jo ho vaig fer quan tu vas donar les teves primeres passes.

I quan un dia et digui que estic cansat de viure, no t'enfadis. Algun dia entendràs que això no té res a veure amb tu ni amb el teu amor ni amb el meu cap a tu.

Intenta entendre que a la meva edat, ja no es viu, sinó que es sobreviu.

Algun dia descobriràs que malgrat els meus errors, sempre vaig voler el millor per a tu, i que vaig intentar de la millor manera possible, el camí que tu havies de fer.

Pensa doncs quan em vegis marxar cap a Déu, que només faig una passa endavant, per tal de construir per a tu, una nova ruta en un altre temps, però sempre amb tu.

No t'has de sentir trist, enfadat o impotent per veure'm d'aquesta manera, vell i cansat.

Estigues al meu costat, intenta entendre'm, i ajuda'm a acabar el meu camí, amb amor i paciència.

Jo et pagaré amb un somriure i amb l'immens amor que sempre t'he tingut.

I si algún dia degut a la meva malaltia, arribés a oblidar-te, si us plau... tu no t'oblidis de mi...

T'estimo, fill. El teu pare... La teva mare... Els teus avis...